

Aðalsmerki íslenzkraðkirkju.

Prentað í Kirkjuritinu.

Marshefti 1945.

Merkt: Kirkjuvinur.

2 1/2 blað qto.

4.

Udals-mark í Steinskeran Kirku.

Kirkjuvæðing
marr 1945

4 bla

Kirkjuvæðing

Um hino almennu Kirkju landsvör- og samskiptanna - er þetta sagt:

Hinn vill aðeins lada' og leida
Lýð, en si með valdi neyða,
Lýðum fróðri, boðar nið,
Lætti himnastel hj'áþarinn.

(K. vör 1912. Sálmi sönnubótan vörar, flýtt of sv. Hólya Hálfðama ogvi)

Þetta eru fjögur einlukkunar orð og í öllum öðrum söm. Hafið þú blessun manna Kyri, janda vörar.
Þótt mi á þinnu, jofuval þokkar en nokkurn sími ánu, sem erid mi, jofuval raddis þar er id lófa
til síu hegra um þad, hversu þessi hágröfuga stofnun (Kirkjan) sé vanaðtt og virding manna
fyri þinni fari húngrandi, þá held þú, id þetta sé nið og vörum andid. Kirkjan hefir aldrei
farið haldala í þinni um; hún hefir stadið óþröggund um vörri ^{aldre} 20 ára stadi. Hún er silef og
göfug sigi til grunna gangid. Þad er á valdi vör mannauma hj'álfa hver nið og stofnun
þessari reidri of og við hvaru Kyri hún á id búa í þinni um þinnu sam er, og þess erum sum og völd
til. Góð. Karlar og Konur, sem lófa séi arant um velfarand þinnar og vel gægni.

Þarastótt landsins hefir, sem heid, um á og raddis vrid sin þinn þarfasta stétt, þessa
land, þinn hefir vrid læidtoji fj'áðarinnar og framsettu vör þinni um þinnu á and-
legum málum. Heidat þinnu mörgu manna í þessari stétt (þarastannu) hefir í öðrum öðrum
uppi vrid andlegri ofræðisum, sem niðid hefir lófid til síu þoka.

And þessa hefir og vrid fj'álmargi áhringum, Kirkjan raddis nið og andlega sinnid, sem
völd og alla til þoga stétt Kirkju og Kristindóm í landinu og vrid þarasta stéttarinnar um
hinn í stærfi þessu. Á þú m. a. og einlukkun við þá mörgu manna og Konur, jofuval og sínu
haldat ^{þinnu} mál og þinni Kyristöð á öðrum þinni og sigi sétt mi í þinni um þinni ánu, sem heidid
hefir uppi söng og hefir áþarastétt í Kirkjunu landsins, andid þann, hefir þann og þess id.

Við verum til hefir landsins, þann. Þinnu gáin þinnu þann hefir í þessum ofurum sem þessum sigit,
id þann er rættur niður á rættum stadi og á þann þessum almenn lof stétt landsmanns allra
fyri þinnu málala áhringum og andlega, áhringurilla vilja sínu í þvi id vör Kirkjunum vridi
í þessu vridi sam idtum sam málum og heilla ríðastur.

Medal ~~þessu~~
þessu, er þann hefir þessu þj'ótt í þessa átt á þessu fám ánu, sem þann um hefir málid
vrid, er þad, id hefir manna sínu ida þessu hefir vrid. í þessu lofum um landid til þess id stofna
sinnu hvar í mörgum ofurum og mi sigit. id þetta hefir hefir þessu vrid. Áhringurinn umf-
ingur og rættur manna hefir þessu sigit lof vridan áhringur þessu umfati þessu, og þess id vrid
í þessu þessu þessu til sinnu.

Í þessum og þess mállefni Kirkyinnar séður en svo undanflögin því, en sé höfuð mállefni
trátt í lofti haldid og enginn hvatfl; frá því hálkita marku sem hin almenna Kirki löpa
Kirkyja stöfuir avallt að, að "lada og leida lýð lands vors og annara landa í rétta leið, frá
er, og gefur eigi veldi um langvarandi offer for þá ræða, heldur siðax andi fram for og að
lotum eilífum sigur.

Það er þessi sigur, sem ver allri og öis umu að kopia til að aðlata, en það er eigi víst, að
oss falli hann í strætt hri í þessu lífi, en síðan meir verður hann oss því dygdlegri og dýr-
mættari, sem ver höfnum meira fyrir því kraft að vinna oss hann og eiga það stíðid niðri að njóta
hans.

Radum því aðalari eitt öru falla Kirkyju vorri til ífellis eða hujóds: Það býgan sig eltri, þeir
ordir þessu er, þaga aðalari und settu marki "é völd mállefni til meins gádd, en einu þann
þafi veld til þess að efla samtökin til um bót, "lada og leida" ádra í rétta leið.

2150

Kirkyju vinur.